

jeg for, at de, der ville omgaae dem, i Reglen ville trække det længste Straa. Jeg troer imidlertid, at de Antydninger, som ere fremkomne ved Forhandlingerne her, alene ville være tilstrækkelige til at afholde retsindige Folf fra at foretage det, Udvalgets Fleertal vil forhindre, men jeg vedbliver at udtale en Tvivl om, at det vil lykkes det ved Anvendelsen af nok saamegen Skarpsindighed at forhindre Multigheden af, at deres Bestemmelser overhovedet ville kunne omgaaes.

Da ikke flere forlangte Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Rosenørn:

Lovforslagets § 1 udgaaer, og istedetfor samme sættes følgende tre nye Paragrafer:

§ 1.

„Den i Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 givne Tilladelse til at bortforpagte Bøndergaard paa to eller flere Personers Levetid ophæves.“

§ 2.

„De i samme Forordning omhandlede Forpagtninger paa bestemt Aaremaal skulle for Fremtiden kunne indgaaes paa 30 Aar eller derover.“

§ 3.

„Naar en Bøndegaard i Genhold til Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 og denne Lovs § 2 bortforpagtes paa 30 Aar eller derover, forbydes det Jorddrotten at betinge eller modtage og Forpagteren at love eller erlægge nogen Forudbetaling eller Indfæstning.“

forkastedes med 55 Stemmer mod 4.

2) Forslag under Nr. 2 til samme Paragraph af Udvalgets Fleertal (Alberti, N. Andersen, B. Christensen, J. A. Hansen, Jens Jensen, Krabbe, E. Olsen, Winther):

Paragraphen udgaaer, og i Stedet derfor indfættes følgende to Paragrafer:

§ 1.

„Den i Forordningen af 15de Juni 1792 § 11 givne Tilladelse til at bortforpagte Gaarde, der ere Jæstetvang undergivne, paa to eller flere Personers Levetid ophæves.“

§ 2.

„Ved Bortforpagtning paa 50 eller flere Aar af en Gaard, der er Jæstetvang undergivet, maa Jorddrotten herefter ikke modtage eller betinge sig af Forpagteren anden Betaling eller Ydelse end den aarlige Forpagtningsafgift. Denne skal i Forpagtningscontracten fastsættes til et bestemt, for alle Forpagtningsaarene lige stort Beløb, hvortil dog kan føies en Bestemmelse om, at den i et Antal af indtil 7 af de første Aar betales med et vist Afslag og i et lige Antal af de sidste Aar med et ligesaa stort Tillæg. Forpagtningsafgiften maa Jorddrotten ikke lade sig forudbetale eller betinge sig forudbetalt.“

vedtoges med 58 Stemmer mod 4.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt Forslagene under Nr. 3 og 4.

Forslag under Nr. 5 til § 2 af Udvalgets ovennævnte Fleertal:

Paragraphen udgaaer.

vedtoges uden Afstemning, som Følge af tidligere Afstemning.

Derved afgjordes tillige Forslaget under Nr. 6.

3) Forslag under Nr. 7 af Rosenørn og Frederiksen:

Der tilføies en ny Paragraph, saaledes lydende:

„Overtrædes det i § 3 indeholdte Forbud, straffes enhver af de contraherende Parter med en Bøde til de Fattiges Kasse i det Sogn, hvor Gaarden, om hvilken der er contraheret, er beliggende. Bøden maa ikke være under $\frac{1}{10}$ og ikke over $\frac{1}{5}$ af den ulovlig betingede Forudbetaling og Indfæstningen. Derhos bliver Contracten ugyldig og det muligen forud Erlagte at tilbagebetale.“

forkastedes med 52 Stemmer mod 11.

4) Forslag under Nr. 8 af Winther, N. Andersen, Jens Jensen og E. Olsen: Der tilføies en ny Paragraph, saalydende: „Paa Lehn-, Stamhuus- eller Fideicom-